

การคุมกำเนิดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ สังคมมนุษย์หรือไม่ ?

โดย

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประดิษฐ์ ตัณสุรัตน์

ผู้เขียนเคยได้ยืมหนังสือติดถ่วงไว้ว่า ปัญหาเรื่องพลเมืองจะดันโลกนั้นจะไม่บังเกิดขึ้น และไม่ควรจะเอามาเป็นข้อวิตกแต่ประการใด และได้เปรียบเทียบได้เหมือนกับเราเลี้ยงปลาไว้ในบ่อที่จำกัด และสมมุติว่าในบ่อนั้นเราสามารถมีปลาได้ ๓,๐๐๐ ตัว เป็นอย่างเต็มที่ และจะเลี้ยงอย่างไร ๆ ก็จะมีปลาไม่เกิน ๓,๐๐๐ ตัวไปได้ ฉะนั้น ในโลกเรานี้ สมมุติว่าจะจุพลเมืองได้เต็มที่ ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คน (ขณะนี้ มีประมาณ ๒,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คน) อีกที่พื้นดินมีข้างหน้า พลเมืองของโลกก็จะไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คน (ตามทฤษฎีของสถิติ)

ฟังดูเผิน ๆ แล้วยกน่าจะเป็นดังนั้น แต่ความเป็นจริงที่เป็นอยู่ในขณะนี้หาได้เป็นอย่างนั้นไม่ เพราะการที่มีมนุษย์เกิดขึ้นในโลกนี้ ได้เท่าใดนั้น หากเราไม่คิดว่าจะมีกินหรือไม่มีกินก็ช่างมัน ถ้าคิดได้ อย่างนั้นก็สบายดี หมายความว่าใครอยู่ได้ก็อยู่ไป อยู่ไม่ได้ก็อดอยากก็ตายไป ถ้าเช่นนั้นก็ไม่มีปัญหาอะไรจะต้องวิตก เช่นในประเทศอินเดีย เป็นต้น หากเราไม่คิดว่าชนชาติอินเดียที่อดอยากไม่มีที่อยู่อาศัย

พื้นที่จะทำมาหากินก็ไม่มียูเรนัม จะเป็นตายอย่างไรก็ไม่มีใครเดือดร้อน หรือในประเทศญี่ปุ่นขณะนี้ มีพลเมือง ๕๐ กว่าล้านคน และในประเทศจีนแดงก็มีพลเมืองกว่า ๖๐๐ ล้านคน และก็ปรากฏว่าอาหารการกินก็ไม่ค่อยจะเพียงพอและล้มยูเรนัมก็ ถ้าทั้งสามประเทศนี้ไม่วิตกไม่เดือดร้อนในเรื่องความเป็นอยู่ของพลเมืองว่าอีก ๑๐๐ ปี หรือ ๓,๐๐๐ ปีข้างหน้าจะเป็นอย่างไรแล้ว ปัญหาอะไรก็ไม่เกิดขึ้น

ที่หลงหันมาคิดเรื่องปลาในบ่ออีกครั้งหนึ่ง คือความเห็นที่ว่า ปลาในบ่อนั้นจะทำอย่างไร ก็มีปลาไม่เกิน ๓,๐๐๐ ตัวไปได้ ความจริงข้อนี้จะเกิดขึ้นได้ดังนี้ คือ ปลาเป็นสัตว์ที่คอยกินปลาตัวเล็กๆ อยู่เต็มบ่อ ฉะนั้น ลูกปลาที่ออกมา ก็จะถูกปลาใหญ่กินอยู่เรื่อยๆ หรือ ปลาใหญ่ก็จะกัดกินปลาใหญ่ด้วยกัน และเมื่อใดผู้เลี้ยงไม่ได้อาหารเลี้ยงลงไปแล้ว ผู้เขียนก็เชื่อแน่ว่า อาหารธรรมชาติที่มีอยู่ในบ่อนั้น เช่น ตะไคร่น้ำ แมลง และสัตว์ในน้ำที่จะใช้เป็นอาหารก็ย่อมจะหมดไป จนถึงที่สุดบรรดาปลาทั้งหลายก็ย่อมจะต้องกัดกันกินเป็นอาหาร และชั้นสุดท้าย ปลาทั้ง ๓,๐๐๐ ตัวก็ย่อมจะหมดไปอย่างไม่มีปัญหา เพราะกัดกินกันเอง และตายไปหมดในที่สุด ดังนั้นปัญหาเรื่องปลาจะดับบ่อจึงไม่เกิด

เมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องของมนุษย์ในโลกแล้ว ก็ดูจะคล้ายๆ กัน คือถ้าจะปล่อยให้มนุษย์เกิดตามธรรมชาติแบบปลา จนถึงจุดอิ่มตัว คือ ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คนแล้ว ถ้าเกิดเกินจำนวนนี้ ไม่มีอะไรจะกิน ก็ฆ่ากันตาย คือรบกันนั่นเอง ที่เหลือก็มีพอกินต่อไป พอมากเกิน

อีกทั้งทำสงครามกันอีก อย่างนี้เรื่อยไป ก็เห็นจะจริงตามทฤษฎีของ
 สติติ เมื่อมนุษย์เกิดมาในโลกนี้ก็มีความทุกข์และภัยธรรมชาติเกิดมาพร้อมๆ
 กัน เช่น เชื้อจุลินทรีย์ต่างๆ อาทิเช่น เชื้ออหิวาตกโรค, กาฬโรค
 ไข้ทรพิษ, วัณโรค, ใจวัดต่างๆ เพื่อคอยบั่นทอนชีวิตมนุษย์ นอกจากนี้
 ก็มีภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม, ลมไต้ฝุ่น, แผ่นดินไหว, ภูเขาไฟระเบิด
 จนถึงสงคราม และดูกระเบิดปรมาณูที่คอยลดจำนวนพลเมืองให้
 น้อยลงไป ประเทศใดที่มีการครองชีพดี อาหารการกินสมบูรณ์ ไร
 ผู้ร้ายก็น้อยลงไป ประเทศใดอาหารการกินขาดแคลน การครองชีพ
 ผิดเคือง การปล้นสะดมก็ไรผู้ร้ายก็มากขึ้นตามดัชนีชาติญาณของ
 มนุษย์ เพื่อให้ตนดำรงชีวิตอยู่ได้ ฉะนั้น ถ้าไม่ต้องวิตกว่า คนจะ
 มากเท่าใด การกินอยู่ การครองชีพจะเป็นอย่างไร การปล้นสะดมก็
 จะมากน้อยเพียงใด หรือการสงครามจะเกิดขึ้นเมื่อใด ภัยต่างๆ
 ของประเทศก็ไม่เกิด

ในปัจจุบันนี้ การแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศต่างๆ
 เช่น การปลูกฝีกันไข้ทรพิษ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคอหิวาต์และ
 วัณโรค รวมทั้งการปราบปรามรักษาโรคต่างๆ ให้น้อยลงไป ได้เจริญ
 ขึ้นเป็นลำดับ อัตราเกิดมากขึ้นและอัตราตายน้อยลงเป็นลำดับ ทำ
 ให้อัตราเพิ่มขึ้นจาก ๓,๐๐๐ ละ ๓๐ ไปถึง ๓,๐๐๐ ละ ๒๕ และจากสถิติ
 ของผู้เชี่ยวชาญของโลก ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ ประชากรของโลกได้
 ก้าวตั้งเพิ่มจำนวนขึ้นในอัตราร้อยละ ๒.๕ ในระยะทุก ๓๐ ปี หากจะให้
 อัตราเกิดและอัตราเพิ่มเป็นอยู่ในระดับนี้แล้ว อีกในระยะ ๕๐ ปีข้างหน้า
 คือในราว พ.ศ. ๒๕๕๐ พลเมืองของโลกจะเพิ่มขึ้น ดังนี้

เอเชีย	จาก ๓,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ เป็น ๓,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คน
แอฟริกา	,, ๑๗๗,๖๐๐,๐๐๐ ,, ๔๕๓,๓๐๐,๐๐๐ ,,
ยุโรป	,, ๓๙๓,๐๐๐,๐๐๐ ,, ๕๖๙,๐๐๐,๐๐๐ ,,
สหรัฐอเมริกาและคานาดา,	,, ๑๖๘,๐๐๐,๐๐๐ ,, ๓๑๒,๐๐๐,๐๐๐ ,,
รัสเซีย	,, ๒๐๒,๐๐๐,๐๐๐ ,, ๕๙๒,๘๐๐,๐๐๐ ,,
อเมริกากลาง	,, ๑๖๒,๐๐๐,๐๐๐ ,, ๓๗๙,๐๐๐,๐๐๐ ,,
ภาคตะวันออกเฉียง	,, ๘๒,๓๐๐,๐๐๐ ,, ๒๗๙,๗๐๐,๐๐๐ ,,
ออสเตรเลีย	,, ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ ,, ๒๙,๓๐๐,๐๐๐ ,,

(สถิติเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐)

รวมพลเมืองของโลก ใน พ.ศ. ๒๕๕๐ จะเพิ่มจาก ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ เป็น ๖,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ (ระยะ ๕๐ ปี) หรือใน พ.ศ. ๒๖๐๐ จะเป็น ๑๘,๘๒๐,๐๐๐,๐๐๐ (ระยะ ๑๐๐ ปี)

ถ้าประชากรของโลกมีอัตราเพิ่มอยู่ในระดับนี้ และพลเมืองทุกคนมีความสุขสำราญดี มีงานทำมีเงินใช้ มียากิน มีเครื่องนุ่งห่ม สัมบูรณ์ ปัญหาอะไรก็ไม่เกิด และไม่ต้องวิตกว่าพลเมืองจะดันโลกตามที่กล่าวแล้ว แต่บัดนี้ก็ปรากฏแล้วว่า ปัญหาคนไม่มีงานทำ คนไม่มีที่อยู่อาศัย อาหารการกินในบางประเทศขาดแคลนได้เพิ่มขึ้นตามลำดับ เช่น ในอินเดีย จีนแดง และญี่ปุ่น เป็นต้น ในญี่ปุ่นเองหลังสงครามที่แล้วมา พลเมืองที่เคยอยู่ในประเทศต่างๆ ต้องเดินทางกลับมายู่ในประเทศญี่ปุ่นทั้งหมด จนเกิดปัญหาเรื่องพลเมืองจะดันเกาะ รัฐบาลจึงหาทางที่จะควบคุมการเพิ่มพลเมือง เพราะเกาะ

ญี่ปุ่นมีพื้นที่แคบ และทรัพยากรธรรมชาติ ก็จะต้องขาดแคลนลงเข้าวัน
 หนึ่ง ซึ่งหมายความว่าชีวิตและการครองชีพของพลเมืองญี่ปุ่นจะต้อง
 ลำบากยากแค้นยิ่งกว่านี้อีกในอนาคต และเพื่อหาทางป้องกันเรื่อง
 พลเมืองจะฉันทนเกาะญี่ปุ่น จึงเกิดองค์การและวิธีการต่างๆ ที่เกี่ยวกับ
 การคุมกำเนิด ครั้งแรกรัฐบาลญี่ปุ่นไม่เห็นด้วยกับวิธีการต่างๆ นี้
 โดยเห็นว่าการคุมกำเนิดเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่จะพิจารณาทำกัน
 เอง ไม่ใช่เรื่องของรัฐบาลที่จะไปยุ่งในเรื่องของครอบครัวหรือเรื่อง
 ส่วนตัว เพราะรัฐบาลญี่ปุ่นมีกฎหมายห้ามผลิตและขายยาคุมกำเนิด
 รวมทั้งเครื่องมือต่างๆ ด้วย ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๙๐ เมื่อรัฐบาลได้
 แลเห็น ตัวเลข ของจำนวน พลเมือง ที่เพิ่มขึ้นหลังสงคราม คราวที่แล้ว
 และเป็นตัวเลขที่น่ากลัวอย่างยิ่งสำหรับญี่ปุ่นเอง รัฐบาลจึงปรับปรุง
 แก้ไขกฎหมายเรื่องยาคุมกำเนิดและอุปกรณ์ต่างๆ แก้เป็นอนุญาต
 ให้ผลิตและขายได้ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๔๙๐ ดังนั้นผู้ผลิตยาและ
 อุปกรณ์การคุมกำเนิดเหล่านั้นจึงเริ่มดำเนินการโฆษณาขายยาเป็น
 การใหญ่ หนังสือพิมพ์ลงโฆษณาเรื่องยาและวิธีการคุมกำเนิดเป็น
 ประจำวัน โดยการพิมพ์ใบปลิวอธิบายวิธีการคุมกำเนิดต่างๆ อย่าง
 แพร่หลาย และโดยที่ดังต่างๆ เหล่านี้ขายอย่างเบ็ดเตล็ดและหาได้ง่าย
 ตามร้านขายยาทั่วไป จึงกลับกลายเป็นผลร้ายต่อสังคมและศีลธรรม
 ในด้านกามารมณ์ของหนุ่มสาวชาวญี่ปุ่นเป็นอันมาก คือเปรียบได้กับว่า
 การคุมกำเนิดเป็นมีด ๒ คม เพราะประชาชนส่วนใหญ่หรือประชาชน
 ที่ยังไม่เข้าใจในวิธีการคุมกำเนิดที่ถูกต้องแล้ว การคุมกำเนิดโดยใช้ยา
 และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ป้องกันการตั้งครรภ์นั้น หากไม่ถูกวิธีไม่ได้
 ผล ทำให้จำนวนคนตั้งครรภ์โดยไม่ปรารถนา กลับมีจำนวนมากขึ้น

ดังนั้น จึงเกิด ปัญหาว่าทำ อย่างไร จึงจะ ทำตาย เด็ก ที่เกิด ใน ครรภ์ ได้ เพราะการคุมกำเนิดไม่ได้บอกวิธีทำให้แท้ง หรือวิธีทำตายเด็กมาด้วย รัฐบาล ญี่ปุ่น จึงต้อง ออกกฎหมาย หาทาง ชั่วหนิง ที่ตั้งครรภ์ โดยไม่ ปรารถนาจะมีลูก โดยอนุญาตให้ทำการให้แท้งได้อย่างถูกต้องตาม กฎหมายอีก เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๑๓ กฎหมายฉบับนี้อนุญาตให้ หญิงยุติการตั้งครรภ์ได้ โดยการกระทำให้แท้ง และการทำให้เป็นหมัน โดยอนุญาตให้นายแพทย์ที่ระบุชื่อไว้ โดยความยินยอมของเจ้าตัว หรือสามี ใช้การกระทำให้แท้งได้ใน ๕ กรณีต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้าเจ้าตัวหรือสามีเป็นโรคจิต
- ๒) ถ้าสืบสายเลือดไปถึงชั่วคนที่ ๕ ของเจ้าตัวหรือสามี ปรากฏว่ามีโรคจิตตามกรรมพันธุ์ หรือมีโรคตามกรรมพันธุ์
- ๓) ถ้าเจ้าตัวหรือสามีเป็นโรคเรื้อน
- ๔) ถ้าหากเกรงว่าการตั้งครรภ์ต่อไปหรือการคลอดบุตรจะทำให้มารคามีสภาพเสื่อมโทรมลงไปมาก ด้วยเหตุผลทาง ร่างกายและเหตุผลทางเศรษฐกิจ
- ๕) ถ้าการตั้งครรภ์เกิดจากการร่วมประเวณีกันโดยผิด กฎหมาย โดยเนื่องจากการถูกข่มขืน

กิริยยุติการตั้งครรภ์ โดยการทำให้แท้ง เพื่อผลทางสังเดมิชาติ- พันธุ์ ใน ๕ ข้อนี้ ไม่ใช่ของแปลกและเป็นดังขรรคาคาที่ควรสังเดมิ และการกระทำแบบเดียวกันนี้มีอยู่ในกฎหมายชาติพันธุ์ของประเทศต่าง ๆ หลายประเทศในโลก และเมื่อประกาศใช้กฎหมายนี้แล้ว หญิงที่ตั้ง ครรภ์เป็นจำนวนมาก (๘๘%) ก็หาทางทำให้แท้งโดยอ้างกฎหมายข้อ ๔ คือการทำให้แท้งโดยเหตุผลเพื่อบำรุงสุขภาพมารดา กฎหมายนี้โดย

ตัวของมันเอง ไม่ได้ตั้งใจส่งเสริมการคุมกำเนิด โดยวิธี การทำให้แท้ง ที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เพียงเพื่อหาทางให้ ไซวิชั่นนี้ได้เมื่อเกิดความ จำเป็น แต่แล้วการทำให้แท้งโดยถูกต้องตามกฎหมายเกือบทุกราย ทำโดยอ้างกฎหมายข้อที่ว่าเพื่อสุขภาพของมารดา จำนวนสถิติทำให้ แท้งของหญิงตั้งครรภ์ในญี่ปุ่นมีจำนวนล้านนี้ เป็นเรื่องที่น่าวิตกมาก และเหตุผลก็คือ เพราะความล้มเหลวในวิธีการคุมกำเนิดจากเบ้องต้น นั้นเอง และโดยเหตุที่การทำให้แท้งนี้มีอันตรายที่จะเกิดกับมารดา เป็นอันมาก รัฐบาลญี่ปุ่นจึงต้องแก้ไขและเผยแพร่ความรู้ถึงวิธีการ คุมกำเนิดที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันการจัดครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาได้ อย่างไรก็ตาม จำนวนการทำให้แท้งตามกฎหมายยังมีสถิติเพิ่มขึ้น เรื่อยๆ และยังเป็นปัญหาที่น่าวิตกอยู่

ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ บริษัท Searle แห่งสหรัฐอเมริกาได้ผลิตยา กินขึ้นอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถทำให้รังไข่ยุติการสร้างไข่ของหญิงได้ โดยการกินยานี้วันละ ๓ เม็ด เป็นเวลา ๒๐ วัน ติดต่อกันในหนึ่งเดือน ดังนั้นการตั้งครรภ์ก็จะไม่เกิดเพราะไม่มีไข่จะสุก และยานี้ได้ทดลอง ใช้ได้ผลดี แต่ราคายาราวเม็ดละ ๓๐ บาท หรือเดือนหนึ่งต้องใช้เงิน ราว ๒๐๐ บาท สำหรับป้องกันการตั้งครรภ์ หากราคายาแพงอยู่ ผู้ ที่ไม่สามารถจะซื้อยานี้กินได้ก็จะต้องหาวิธีคุมกำเนิดอย่างอื่น

สำหรับประเทศไทย มีปัญหาที่ว่าพลเมืองจะดันประเทศหรือ ยัง? ควรหาวิธีคุมกำเนิดมาใช้หรือยัง? ปัญหาเหล่านี้จึงขึ้นอยู่กับ การครองชีพของประชาชน อาชีพของประชาชน อดค่าหกรวมของ ประเทศ ทรัพยากรของประเทศ จำนวนคนโรงงานของประเทศ และ การศึกษาของประชาชน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยละเอียด และจะต้อง

ใช้เวลาศึกษาก่อนที่จะลงความเห็นอะไรลงไป ถ้าดูจากจำนวนพลเมือง และพื้นที่ดินของประเทศไทยแล้ว ปัญหาในปัจจุบันยังไม่เกิด แต่ ถ้าเราจะนึกถึงต่อไปข้างหน้าอีก ๕๐ ปี พลเมืองของประเทศไทยอาจ เพิ่มขึ้นจนถึง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ ใน พ.ศ. ๒๕๕๐ เราจะต้องศึกษาว่าในจำนวน ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ นี้ มีพลเมืองที่ไม่ได้รับการศึกษาเท่าใด ไม่มีอาชีพเท่าใด ไม่มีที่อยู่อาศัย ขาดแคลนอาหารเท่าใด เป็นโจรผู้ร้ายเท่าใด คดีอาชญากรรมมากน้อยเท่าใด เพราะการที่มีจำนวนพลเมืองมากนั้น หากไม่คำนึงถึงคุณภาพ คือคิดแต่เอาปริมาณกัน และไม่คิดถึงปัญหา การครองชีพและความเป็นอยู่ ปัญหาคนไร้งาน ปัญหาการศึกษา และปัญหาอื่น ๆ แล้ว เราก็ไม่ต้องวิตกอะไร แต่วันหนึ่งในอนาคต ซึ่งอาจจะเป็นอนาคตอันใกล้ นี้ จะมาถึงเวลาที่ประเทศไทยจะต้อง ประสพกับปัญหาต่างๆ ที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้แล้ว คือจำนวนพลเมือง ของประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นถึงจุดอิ่มตัวแบบปลาในบ่อ (ตามทฤษฎีของ สติติ) แต่สภาพของประชาชนจะเป็นอย่างไรนั้น ผู้เขียนก็ยังไม่ สามารถจะพยากรณ์ได้ และถ้าเราจะไม่อยากให้เกิดปัญหาต่างๆ อย่างในประเทศอื่นได้ประสพมาแล้ว ควรหาวิธีดำเนินการ หรือวิธีการ บังคับกันอะไรบางอย่างเสียแต่บัดนี้ เพราะถ้าหากจะรอให้เกิด ปัญหาเสียก่อนแล้วจึงจะแก้ปัญหานี้ เชื่อว่าผลที่ตามมาคงจะเป็น คล้ายกับของญี่ปุ่น หรือบางประเทศที่กำลังได้รับอยู่ แต่ปัญหาเหล่านี้ ก็เป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ ซึ่งต้องการวิธีการที่ละเอียดถี่ถ้วน และ ในขณะเดียวกัน การคุมกำเนิดก็อาจจะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยในวันข้างหน้าได้ แต่ก็ต้องกระทำโดยความรอบคอบที่สุด และ ถ้าหากทุกประเทศในโลกไม่คำนึงถึงการคุมกำเนิดเสียในเวลานี้ ปล่อยให้

ให้อัตราเพิ่มของพลเมืองเป็นไปตามธรรมชาติแล้ว เหตุการณ์ก็จะเหมือนการเลี้ยงปลาในบ่อ แต่มนุษย์เราไม่มีวิถีที่จะกินลูกเล็ก ๆ แบบปลา ดังนั้นถ้าพลเมืองมีมากขึ้น สงครามจึงกลายเป็นสิ่งจำเป็น โดยทางอ้อม ถ้าเราจะมองดูบรรดาประเทศต่างๆ ในทุกวันนี้ แล้วพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่กำลังตรึงเครียดอยู่ในขณะนี้ว่าเกิดจากอะไร? สงครามเกิดขึ้นจากเหตุอะไร? ทำไมจึงต้องทำสงคราม? สงครามจะเกิดขึ้นเมื่อใด? ทุกระเบิดปรมาณูและทุกระเบิดไฮโดรเจนจะกลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษยโลกหรือไม่? ผู้เขียนขอให้เป็นการบ้านสำหรับท่านผู้อ่านเอง เพราะถ้าคิดดูตามทฤษฎีของสถิติแล้ว ปัญหาพลเมืองล้นโลกจะไม่เกิด ก็เห็นจะเป็นเพราะบารมีของทุกระเบิดไฮโดรเจน ชนิด ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัน เมกาทัน นี้เอง !

ชำนาญ หอสมุด